

Psalm 61: *Exaudi, Deus.*

(Voor de koorleider, bij snaren, v. David)

*Van de rand der aarde roep ik tot u  
omdat mijn hart verkwijnt,  
een rots hoger dan ikzelf, leid mij daarop!*

Een strenge vorst grauwt over 't brake land,  
de strakke ooster strompelt door de voren totdat  
hij struikelt over muren van een schuur.

Ravenzwarte kraaien varen aan de wind  
als schuiten op de Zuiderzee, elkaar  
moed toeroepend, ploeggenoten.

Die buiten gaat, dwingt wind  
tot tranenogen, de eerste sneeuwvlok  
blijft haken op de kraag, smeltend nog.

De schorre zon vlucht voor het  
loodgrijze messcherpe front van  
onvermijdelijke ijsbuien –

Dek je in!  
Houdt elkaar goed vast! Het  
gaat beginnen!